

УДК 343.985:343.132:330.133

Демідов І. І. – здобувач Національної академії внутрішніх справ, м. Київ

Взаємодія прокурора, слідчого з оперативними й іншими підрозділами під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні

Розглянуто актуальні теоретичні, правові й організаційні питання взаємодії прокурора, слідчого та інших підрозділів під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні. Висвітлено аспекти такої взаємодії під час підготовки та проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Окреслено проблемні питання взаємодії прокурора і слідчого на стадії досудового розслідування, а також особливості взаємодії прокурора й оперативних підрозділів (наприклад, під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій). Увагу акцентовано на таких процесуальних формах взаємодії прокурора з органами досудового розслідування та оперативними підрозділами під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні, як: прокурорський нагляд у формі процесуального керівництва за проведенням негласних слідчих (розшукових) дій, оперативно-розшукової діяльності; доступу для прокурора до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування; надання доручення слідчому про проведення негласних слідчих (розшукових) дій; надання вказівки щодо проведення процесуальних, слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) дій; погодження або відмова в погодженні клопотань слідчого слідчому судді про проведення негласних слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, самостійне подання слідчому судді таких клопотань. Обґрунтовано, що проблеми взаємодії прокурорів – процесуальних керівників під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні з органами досудового розслідування є предметом низки дискусій, тому нині потребують наукового опрацювання саме питання взаємодії процесуального керівника (прокурора) з органом досудового розслідування. Слід актуалізувати правовий аналіз особливостей організації такої взаємодії, виокремивши фактори, що негативно позначаються на її здійсненні.

Ключові слова: взаємодія; негласні слідчі (розшукові) дії; контрольована поставка; контрольована закупка; оперативна закупка; прокурор; слідчий.

Постановка проблеми. Криміногенна ситуація в Україні залишається вкрай складною. Щороку збільшується кількість фактів увезення та вивезення товарів без митного контролю, переміщення через митний кордон предметів, що мають історичну та культурну цінність, поширеними стають такі явища, як недекларування товарів, заниження їхньої вартості, пред'явлення фіктивних документів, ухилення недобросовісних учасників зовнішньоекономічної діяльності від сплати мита тощо. Злочинці вдаються до безлічі способів приховування товарів,

предметів і речовин, заборонених для обігу, під час транспортування таких засобів (у контейнерах, спеціальних емчостях, тайниках, багажах, що перевозять окремо, особистих речах, вантажних перевезеннях, поштових відправленнях, у порожнинах людини або тварини тощо), використовуючи автомобільний, залізничний, авіаційний, морський (річковий) транспорт або здійснюючи перетинання державного кордону пішки [1, с. 150]. Суспільство, що має вкрай низький рівень моральних принципів, не зможе ефективно протистояти корупції [2, с. 88] та злочинності загалом. Тому якісне розслідування кримінальних правопорушень органами Національної поліції України можливе за умови комплексного використання наявних сил і засобів, постійного вдосконалення тактики й методів їхньої практичної діяльності, а також творчого підходу до кожного кримінального провадження [3, с. 275].

Ефективність досудового розслідування контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні безпосередньо залежить від згуртованості органів, що його здійснюють. Цю тезу поділяють 97 % опитаних прокурорів, 95 % слідчих і 89 % оперативних працівників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Передусім зазначене стосується прокурора, слідчого та співробітників інших підрозділів. Теоретичні та практичні аспекти взаємодії органів досудового розслідування зі співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування є ґрунтовно дослідженими, водночас, лишається низка дискусійних питань. Новий Кримінальний процесуальний кодекс (КПК) України 2012 року вніс зміни в парадигму цих правовідносин, унаслідок чого нагальні проблеми потребують додаткового вивчення.

Наукове осмислення означених питань здійснювали такі фахівці в галузі кримінального процесу й оперативно-розшукової діяльності, як В. І. Василичук, А. А. Венедіктов, В. О. Глушков, М. Л. Грібов, П. Каркач, А. М. Кислій, М. П. Климчук, Д. Й. Никифорчук, В. Т. Нор, С. О. Павленко, Д. П. Письменний, М. А. Погорецький, В. Г. Севрук, Л. Д. Удалова, В. В. Черней, С. С. Чернявський, О. Ф. Штанько, О. І. Юхно та ін.

У цьому контексті доцільно схарактеризувати найважливіші нормативно-правові документи, що врегульовують діяльність правоохоронних органів України з протидії злочинам, які вчиняють організовані групи та злочинні організації [4, с. 338].

Правову базу оперативно-розшукової діяльності становлять Конституція України, Кримінальний, Кримінальний процесуальний, Податковий та Митний кодекси України, закони України «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про

прокуратуру», «Про Національну поліцію», «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про Державне бюро розслідувань», «Про Службу безпеки України», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб», «Про статус суддів», «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві», «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», інші законодавчі акти та міжнародно-правові угоди й договори, учасницею яких є Україна.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до мети, завданнями контрольованої поставки є: документування протиправної діяльності та виявлення всіх осіб, причетних до вчинення злочину; конфіскація, за результатами контрольованої поставки, товарів, предметів і речовин, заборонених для обігу; виявлення причин та умов учинення злочинів; з'ясування джерел фінансування незаконних операцій із товарами, предметами й речовинами, заборонених для обігу, і подальших шляхів «відмивання» (легалізації) отриманих кримінальних доходів; забезпечення доказів злочинної діяльності. Контрольовану поставку здійснюють тільки спеціально вповноважені на те державні органи та підрозділи, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, зокрема: МВС України, Служба безпеки України, Державна прикордонна служба України. Контрольовану поставку можуть здійснювати у взаємодії з іншими державними органами, зокрема Державною митною службою, яка забезпечує її проведення в разі перетину кордону. Предметом контрольованої поставки є товари, предмети та речовини, переміщення яких здійснюють протиправно. Національне законодавство визначає, що предметом контрольованої поставки можуть бути лише ті товари, предмети й речовини, що фактично знаходяться в незаконному обігу, тобто дії з якими здійснюються порушуючи вимоги чинного законодавства, відповідальність за що передбачена нормами кримінального права [1, с. 152–153].

Залежно від завдань і рівня взаємодії виокремлюють такі її види:

- 1) постійну (протягом тривалого часу);
- 2) разову (для виконання окремого завдання);
- 3) тактичну (для виконання конкретного завдання);
- 4) оперативну (з метою виконання загальних завдань діяльності оперативних підрозділів та органів прокуратури щодо нагляду за додержанням законів під час здійснення оперативно-розшукової діяльності);

5) стратегічну (взаємодія між оперативними підрозділами МВС і Генеральною прокуратурою України з метою здійснення нагляду за додержанням законів під час здійснення оперативно-розшукової діяльності та координації спільних зусиль у цьому напрямі діяльності);

6) внутрішню (між співробітниками одного підрозділу);

7) зовнішню (між оперативними підрозділами й органами прокуратури, що здійснюють нагляд за додержанням законності під час застосування оперативно-розшукових заходів) [5, с. 7–15; 6, с. 176].

З огляду на це, питання організації взаємодії процесуального керівника з органом досудового розслідування мають важливе практичне значення.

У зв'язку зі зміною процедури проведення оперативно-розшукових заходів і правовою регламентацією негласних слідчих (розшукових) дій (унаслідок прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України) постала необхідність визначення алгоритму дій оперативних підрозділів у разі отримання інформації про вчинення злочинів в аналізованій сфері.

Оскільки відомчі нормативні акти не містять чіткого порядку дій оперативних підрозділів, їх взаємодії зі слідчим і прокуратурою в процесі фіксації злочинних дій, ми пропонуємо напрацьований практикою та узгоджений з нормами кримінального процесуального законодавства й нормативними актами, що регламентують оперативно-розшукову діяльність, алгоритм дій оперативних працівників після підтвердження інформації та необхідності проведення негласних слідчих (розшукових) дій:

– після отримання і перевірки інформації оперативний працівник доповідає рапортом керівнику слідчого підрозділу (заступнику начальника слідчого органу) та інформує шляхом направлення інформації зі стислою фабулою начальника органу;

– начальник органу узгоджує з керівником слідчого підрозділу внесення інформації в Єдиний реєстр досудових розслідувань і призначення слідчого, який надалі буде здійснювати кримінальне провадження;

– слідчий виносить доручення (на встановлення осіб, зазначених у рапорті, визначення приналежності номера телефона тощо) оперативному працівнику;

– після виконання доручення й отримання необхідної інформації оперативний працівник оформлює результати рапортом, у якому відображає всю необхідну інформацію (його долачують до закритої частини кримінального провадження);

– повну інформацію, у якій містяться відомості про наміри особи, що готується вчинити злочин, рапортом доповідають

слідчому (рапорт направляють у слідче управління для долучення до кримінального провадження (закритої частини) [7, с. 44–45];

– слідчий готує клопотання про отримання ухвали на проведення конкретної негласної слідчої (розшукової) дії до суду;

– слідчий отримує погодження наглядового прокурора (який є процесуальним керівником досудового розслідування), після чого прокурор клопоче перед слідчим суддею про отримання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії;

– слідчий направляє доручення на проведення негласної слідчої (розшукової) дії разом з ухвалою слідчого судді до оперативного підрозділу (у дорученні визначають необхідність направлення інформації про перебіг виконання доручення прокурору кожні 14 діб);

– прокурор, ознайомившись з інформацією про результати негласної слідчої (розшукової) дії, направляє її до слідчого підрозділу для приєднання до матеріалів кримінального провадження (закритої частини);

– у разі виникнення необхідності залучення до проведення негласної слідчої розшукової дії осіб, які співробітничать з оперативним підрозділом, оперативний працівник направляє до слідчого підрозділу рапорт, у якому повідомляє установчі дані особи та зміст її подальших дій (наприклад, у разі вимагання в особи хабара зазначають інформацію про особу, яка вимагає хабар, суму, місце передачі й інші обставини справи);

– на підставі цього рапорту прокурор виносить постанову про проведення контролю за вчиненням злочину, яку направляє до слідчого підрозділу;

– слідчий звертається з клопотанням до слідчого судді за погодженням прокурора на проведення (у разі необхідності) аудіо- чи відеоконтролю (ст. 260 КПК України) під час проведення контролю за вчиненням злочину;

– слідчий направляє до оперативного підрозділу доручення на проведення контролю за вчиненням злочину, а також доручення й ухвалу суду на проведення негласної слідчої (розшукової) дії;

– після проведення негласної слідчої (розшукової) дії складають протоколи про проведення контролю за вчиненням злочину та протоколи інших проведених негласних слідчих (розшукових) дій, які направляють протягом доби до прокуратури разом із додатками (вилучені кошти, магнітні носії, на яких зафіксовано перебіг проведення негласної слідчої (розшукової) дії);

– прокурор, проаналізувавши отримані матеріали, направляє доручення до слідчого підрозділу про вивчення матеріалів і (в

разі виникнення необхідності) вирішення питання про їх приєднання до матеріалів кримінального провадження [7, с. 45–46].

Таким чином, важливий аспект кримінально-процесуальної діяльності прокурора пов'язаний з такими його повноваженнями, як процесуальне керівництво розслідуванням злочинів відповідними слідчими й оперативними підрозділами.

Для визначення засад взаємодії прокурора, слідчого й інших підрозділів під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні за новим кримінальним процесуальним законодавством доцільно проаналізувати, як це питання вирішено в міжнародних нормативно-правових актах і законодавстві інших держав. У Рекомендації № Rec(2000)19 Комітету міністрів Ради Європи «Щодо ролі прокурорів у системі кримінального правосуддя» визначено, що процесуальне керівництво може здійснювати прокуратура з наданням прокурорам владних повноважень щодо органів розслідування.

Метою прокурорського процесуального керівництва також є забезпечення законності, ефективності та професійності досудового провадження. Прокуратура здійснює досить жорсткий контроль за органами досудового розслідування, передусім поліцією.

Особливості взаємодії прокурора та слідчого визначені їхнім процесуальним статусом й основним завданням діяльності на стадії досудового розслідування. У цьому контексті слід розглядати й питання взаємодії прокурора та оперативних підрозділів (наприклад, під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій).

Обов'язковою умовою аналізу питання взаємодії прокурора, слідчого та слідчого судді в межах кримінального провадження є наявність відокремлених повноважень, визначених у КПК України. Таких повноважень оперативні підрозділи не мають [8, с. 95].

Деякі вчені розглядають питання про взаємодію оперативного підрозділу, слідчого та прокурора в контексті реалізації координаційної функції прокурора [9]. На наш погляд, це питання знаходиться поза межами кримінального провадження, оскільки КПК України не передбачає проведення координаційних нарад у межах цього процесу.

Така взаємодія означає реалізацію прокурором своїх суто наглядових функцій відповідно до ст. 29 Закону України «Про прокуратуру», а отже, не становить предмет дослідження [8, с. 95].

Саме тому зв'язок кримінального процесу й оперативно-розшукової діяльності повинен виражатися в процесуальних формах взаємодії слідчого та оперативних співробітників.

Процесуальні засоби взаємодії слідчого й оперативних підрозділів можна визначити в таких формах проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а саме: аудіо-, відеоконтроль особи (ст. 260 КПК України); накладення арешту на кореспонденцію (ст. 261 КПК України); огляд і виїмка кореспонденції (ст. 262 КПК України); зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, контроль за телефонними розмовами, спостереження, відбір і фіксація змісту телефонних розмов; зняття інформації з каналів зв'язку (ст. 263 КПК України).

Порядок проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій, взаємодія повноважених оперативних підрозділів, які виконують доручення слідчого, прокурора на їх проведення, з особами (підрозділами), що залучаються до проведення таких дій, регулює окремий нормативно-правовий акт органів, у складі яких перебувають уповноважені оперативні підрозділи.

Непроцесуальні форми передбачають проведення наради, інформування слідчого про проведення оперативної розробки, складання планів тощо.

Непроцесуальні форми взаємодії різноманітніші та стосуються ширшого кола учасників. Прокурор застосовує їх залежно від обставин кримінального провадження (залучення і консультація спеціаліста; обмін інформацією, спільний аналіз й оцінювання оперативної обстановки, обговорення матеріалів кримінального провадження; узгоджене планування слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій; спільне використання науково-технічних засобів, криміналістичних та оперативно-довідкових обліків) [10, с. 349].

Під час організації взаємодії з досліджуваних питань на високому державному рівні слід акцентувати увагу на проведенні спільних засідань колегій з питань застосування новітніх технологій в оперативно-службовій та слідчій діяльності, на які може бути запрошено представників різних державних органів, що беруть участь у протидії злочинності. Серед запрошених обов'язково мають бути керівники департаментів оперативно-технічних заходів; інформаційно-аналітичного забезпечення та Управління боротьби з кіберзлочинністю МВС України, а також керівники регіональних підрозділів прокуратури за відповідним напрямом діяльності. У межах проведення таких колегіальних засідань корисним є виокремлення недоліків в організації співпраці та планування заходів щодо її вдосконалення [11, с. 163–164]. Аналогічні заходи слід проводити й на обласному рівні силами територіальних підрозділів.

Взаємодія прокуратури суттєво відрізняється від аналогічної діяльності оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції України, що зумовлено істотними відмінностями функціональної складової повсякденної діяльності, водночас, наявністю певних спільних завдань, зокрема протидії злочинності.

Процесуальні форми взаємодії прокурора під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні охоплюють:

– прокурорський нагляд у формі процесуального керівництва за проведенням негласних слідчих (розшукових) дій, оперативно-розшукової діяльності;

– наявність доступу для прокурора до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування;

– надання доручення слідчому про проведення негласних слідчих (розшукових) дій;

– надання вказівки щодо проведення процесуальних, слідчих, розшукових, негласних слідчих (розшукових) дій;

– погодження або відмову в погодженні клопотань слідчого слідчому судді про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, самостійну подачу слідчому судді таких клопотань [12].

Окреслені проблемні питання впровадження нового кримінального процесуального законодавства в практичну діяльність, забезпечення їх ефективного функціонування в нових умовах вимагають проведення подальших наукових досліджень, доопрацювання наявних і розроблення та впровадження низки відомчих нормативних актів, методичних рекомендацій.

Взаємодія слідчих з оперативними підрозділами фактично зводиться до надання ними формальних доручень про встановлення місцезнаходження майна підозрюваних чи майна, яке стало предметом злочинного посягання. Тому стан прокурорського нагляду із цих питань і робота слідчих щодо забезпечення відшкодування збитків, завданих унаслідок злочинної діяльності, та можливої конфіскації майна потребують суттєвого підвищення ефективності.

Зазначене, на нашу думку, позитивно позначиться як на упорядкуванні процесу взаємодії органів прокуратури з іншими органами державної влади в Україні, так і на ефективності діяльності системи органів прокуратури загалом.

Інститути громадянського суспільства та населення також можуть сприяти правоохоронним органам під час аналізованих дій у формі громадських об'єднань правоохоронної спрямованості, допомагати в охороні громадського порядку та протидії правопорушенням. Участь громадськості в правоохоронній діяльності на об'єктах оперативного обслуговування досі

залишається недостатньою і потребує посилення активності з боку населення.

Під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні необхідно підвищити ефективність взаємодії прокурора з державними органами, громадськими організаціями, громадянами та відповідними міжнародними правоохоронними органами в протидії злочинності.

Згідно з результатами проведеного нами опитування, 59 % респондентів вважають, що взаємодію з іншими органами необхідно здійснювати шляхом обміну оперативною інформацією; 28,8 % – спільного аналізу оперативної інформації; 18,5 % – спільного плану оперативних заходів; 40,6 % – спільного проведення оперативних заходів. Також 50,2 % респондентів зазначають, що у відомчих нормативних актах недостатньо визначено порядок взаємодії прокурора, слідчого й інших підрозділів під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні, а 44,3 %, навпаки, – достатньо, лише 5,5 % – узагалі не визначають.

Висновки. Отже, діяльність органів прокуратури за всіма напрямками діяльності так чи інакше спрямована на запобігання злочинності, а закріплений законодавством обов'язок виявляти причини й умови вчинення злочинів, уживати заходів щодо їх усунення слід вважати одним із принципів діяльності прокуратури [13, с. 34; 14, с. 5]. Зазначене істотно покращить взаємодію всіх правоохоронних органів під час протидії злочинам. Добре налагоджена, відповідно до вимог закону, ділова взаємодія прокурора, слідчого й інших підрозділів під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні забезпечує передумови для максимального використання результатів оперативно-розшукової діяльності в розслідуванні.

Проблеми взаємодії прокурорів – процесуальних керівників під час проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупки товарів, предметів і речовин у кримінальному провадженні з органами досудового розслідування залишаються предметом наукових дискусій, тому потребують подальшого опрацювання питання взаємодії процесуального керівника (прокурора) з органом досудового розслідування. Актуальним завданням є здійснення правового аналізу особливостей організації такої взаємодії та виокремлення факторів, що негативно позначаються на її здійсненні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Руденко Т. О. Контрольована поставка як форма контролю за вчиненням злочинів, що пов'язані з переміщенням товарів, предметів та речовин через митний кордон [Електронний ресурс] / Т. О. Руденко // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2014. – № 3. – С. 148–161. – Режим доступу: <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/handle/123456789/732>. – Назва з екрана.
2. Павленко С. О. Духовність і моральний контроль як умова запобігання та протидії корупції / С. О. Павленко // Юридична психологія в Україні: здобутки та перспективи : тези доп. наук.-практ. конф. (Київ, 26 берез. 2015 р.) / [ред.кол. В. В. Черней, М. В. Костицький, О. І. Кудерміна та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2015. – С. 86–89.
3. Криміналістика : підручник / [П. Д. Біленчук, В. К. Лисиченко, Н. І. Клименко та ін.]; за ред. П. Д. Біленчука. – 2-ге вид. – Київ : Атіка, 2001. – 544 с.
4. Севрук В. Г. Нормативно-правові засади протидії правоохоронними органами України злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі / В. Г. Севрук // Молодий вчений. – 2017. – № 4 (44). – С. 337–342.
5. Коломиєць В. Я. Теоретические аспекты взаимодействия оперативных аппаратов органов внутренних дел / В. Я. Коломиєць // Актуальные проблемы взаимодействия оперативных аппаратов органов внутренних дел. – Киев : КВШ МВД СССР, 1988. – С. 7–15.
6. Філіпенко Н. Є. Діяльність оперативних підрозділів пенітенціарних установ щодо профілактики правопорушень серед жінок, які відбувають покарання : дис. ... канд. юрид. наук : 21.07.04 / Н. Є. Філіпенко. – Харків : НУВС, 2001. – 160 с.
7. Бех О. В. Порядок взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими та прокурором в процесі проведення негласних слідчих (розшукових) дій / О. В. Бех // Наукове забезпечення досудового розслідування: проблеми теорії та практики : зб. тез доп. V Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 8 лип. 2016 р.). – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2016. – С. 44–46.
8. Бортун М. Взаємодія прокурора зі слідчим, слідчим суддею на стадії досудового розслідування / М. Бортун // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2013. – № 4. – С. 95–100.
9. Василенко О. Питання взаємодії оперативного підрозділу, слідчого та координуюча роль прокурора як процесуального керівника у кримінальному провадженні / О. Василенко // Вісник прокуратури. – 2013. – № 2. – С. 135–142.
10. Сорока С. О. Взаємодія слідчого із співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування / С. О. Сорока, Г. С. Римарчук // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2015. – № 825. – С. 347–354. – (Серія «Юридичні науки»).
11. Мохов Е. А. ФСБ: борьба с организованной преступностью / Е. А. Мохов. – М. : Вуз. кн., 2006. – 316 с.
12. Кравченко О. Є. Прокурорський нагляд за проведенням негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / О. Є. Кравченко. – Харків, 2016. – 198 с.
13. Гладун О. З. Діяльність органів прокуратури щодо запобігання злочинам / О. З. Гладун // Вдосконалення діяльності прокуратури – шлях до реформування кримінальної юстиції : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Львів, 28 трав. 2010 р.). – Львів : Галиц. друкар, 2010. – С. 30–34.
14. Павленко С. О. Особливості правового та соціального статусу службових осіб, які займають відповідальне становище, як спеціальних суб'єктів кримінальної відповідальності за хабарництво [Електронний ресурс] / С. О. Павленко // Часопис Академії адвокатури України. – 2013. – № 18. – Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/Chaau/2013-1/13svgocn.pdf>. – Назва з екрана.

REFERENCES

1. Rudenko, T.O. (2014). Kontrolovana postavka yak forma kontroliu za vchynenniam zlochyniv, shcho poviazani z peremishchenniam tovariv, predmetiv ta rechovyniv cherez mytnyi kordon [Controlled delivery as a form of control over the commission of crimes related to the movement of goods, objects and substances across the customs border]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Scientific herald of the National Academy of Internal Affairs*, 3, 148-161. Retrieved from <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/handle/123456789/732> [in Ukrainian].
2. Pavlenko, S.O. (2015). Dukhovnist i moralnyi kontrol yak umova zapobihannia ta protydii koruptsii [Spirituality and moral control as a condition for preventing and combating corruption]. *Yurydychna psykholohiia v Ukraini: zdobutky ta perspektyvy, Legal psychology in Ukraine: achievements and prospects*: Proceedings of the Scientific and Practical Conference. V.V. Cherniei, M.V. Kostytskiy, & O.I. Kudermyna (et al.). (Eds.). (pp. 86-89). Kyiv: Nats. akad. vnutr. sprav [in Ukrainian].
3. Bilenchuk, P.D., Lysychenko, V.K., & Klymenko, V.K. (et al.). (2001). *Kryminalistyka [Criminalistics]*. P.D. Bilenchuk (Ed.) (2nd ed.). Kyiv: Atika [in Ukrainian].
4. Sevruc, V.H. (2017). Normatyvno-pravovi zasady protydii pravookhoronnyym orhanam Ukrainy zlochynam, shcho vchyniautsia orhanizovanyym hrupamy i zlochynnymy orhanizatsiiamy, yakii sformovani na etnichnii osnovi [Regulatory and Legal Principles of Counteraction to Law Enforcement Agencies of Ukraine for Crimes Committed by Organized Groups and Criminal Organizations Formulated on an Ethnic basis]. *Molodyi vchenyi, Young Scientist*, 4(44), 337-342 [in Ukrainian].
5. Kolomic, V.Ya. (1988). Teoreticheskie aspekty vzaimodeistviia operativnykh apparatov organov vnutrennih del [Theoretical Aspects of Interaction between Operational Apparatus of Internal Affairs Bodies]. *Aktualnye problemy vzaimodeistviia operativnykh apparatov organov vnutrennih del, Actual Problems of Interaction of Operational Apparatus of Internal Affairs Bodies*. Kiev: KVSh MVD SSSR [in Russian].
6. Filipenko, N.Ye. (2001). Diialnist operativnykh pidrozdiliv penitentsiarnykh ustanov shchodo profilaktyky pravoporushen sered zhynok, yakii vidbuvaiut pokarannia [Activities of operational units of penitentiary institutions for the prevention of offenses among women serving sentences]. *Candidate's thesis*. Kharkiv: KhNUVS [in Ukrainian].
7. Bekh, O.V. (2016). Poriadok vzaiemodii operativnykh pidrozdiliv zi slidchymy ta prokurorom v protsesi provedennia nehlasnykh slidchykh (rozshukovykh) dii [The order of interaction of operational units with investigators and the prosecutor in the process of carrying out secret investigative (search) actions]. *Naukove zabezpechennia dosudovoho rozsliduvannia: problemy teorii ta praktyky, Scientific provision of pre-trial investigation: problems of theory and practice*: Proceedings of the 5th All-Ukrainian Scientific and Practical Conference. (pp. 44-46). Kyiv: Nats. akad. vnutr. sprav [in Ukrainian].
8. Bortun, M. (2013). Vzaiemodiia prokurora zi slidchym, slidchym suddeiu na stadii dosudovoho rozsliduvannia [Interaction of the prosecutor with the investigator and investigating judge at the stage of pre-trial investigation]. *Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy, Bulletin of the National Academy of Public Prosecutor of Ukraine*, 4, 95-100 [in Ukrainian].
9. Vasylenko, O. (2013). Pytannia vzaiemodii operativnoho pidrozdilu, slidchoho ta koordynuiucha rol prokurora yak protsesualnoho kerivnyka u kryminalnomu provadzheni [The issue of the interaction between the operational unit, the investigator and the coordinating role of the prosecutor as a procedural supervisor in the criminal proceedings]. *Visnyk prokuratury, Prosecutor's Bulletin*, 2, 135-142 [in Ukrainian].
10. Soroka, S.O., & Rymarchuk, H.S. (2015). Vzaiemodiia slidchoho iz spivrobotnykamy inshykh pidrozdiliv pid chas dosudovoho rozsliduvannia [Interaction

of the investigator with employees of other units during pre-trial investigation]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politehnika", Bulletin of Lviv Polytechnic National University*, 825, 347-354 [in Ukrainian].

11. Mohov, E.A. (2006). *FSB: borba s organizovannoi prestupnostiu [FSB: fighting organized crime]*. Moscow: Vuz. kn. [in Russian].

12. Kravchenko, O.Ye. (2016). Prokurorskyi nahliad za provedenniam nehlasnykh slidchykh (rozshukovykh) dii u kryminalnomu provadzhenni [Prosecutor's oversight of the conduct of secret investigative (search) actions in criminal proceedings]. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].

13. Hladun, O.Z. (2010). Diialnist orhaniv prokuratury shchodo zapobihannia zlochynam [The activities of the prosecutor's office on crime prevention]. *Vdoskonalennia diialnosti prokuratury - shliakh do reformuvannia kryminalnoi yustytzii, Improvement of the prosecutor's office - the path to reforming criminal justice: Proceedings of the All-Ukrainian Scientific and Practical Conference*. (30-34). Lviv: Halyts. drukar [in Ukrainian].

14. Pavlenko, S.O. (2013). Osoblyvosti pravovoho ta sotsialnoho statusu sluzhbovykh osib, yaki zaimaiut vidpovidalne stanovyshche, yak spetsialnykh subiektiv kryminalnoi vidpovidalnosti za khabarnystvo [Features of legal and social status of officials who occupy a responsible position as special subjects of criminal responsibility for bribery]. *Chasopys Akademii advokatury Ukrainy, The Journal of the Academy of Advocacy of Ukraine*, 18. Retrieved from <http://archive.nbu.gov.ua/e-journals/Chaau/2013-1/13svgo.cn.pdf> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 06.06.2018

Demidov I. – Researcher of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine

Interaction of the Prosecutor, Investigator and other Units during Controlled Delivery, Controlled and Operational Procurement of Goods, Objects and Substances in Criminal Proceedings

The article discusses topical theoretical, legal and organizational issues of interaction between the prosecutor, the investigator and other divisions in the conduct of a controlled delivery, controlled and operational procurement of goods, objects and substances in criminal proceedings, namely highlighting certain aspects of this interaction in the preparation and conduct of secret investigative (search) actions. In particular, the paper noted the problematic issues of interaction between the prosecutor and the investigator at the stage of pre-trial investigation, as well as the peculiarities of interaction between the prosecutor and the operational units (for example, during the conduct of secret investigative (search) actions). Attention is focused on such procedural forms of interaction of the prosecutor with the bodies of preliminary investigation and operational units during the controlled delivery, controlled and operative purchase of goods, objects and substances in criminal proceedings, such as: public prosecutor's supervision in the form of procedural guidance for carrying out secret investigative (investigative) actions operatively-search activity; the prosecutor should be able to access the materials, documents and other information relating to the pre-trial investigation; the prosecutor must instruct the investigator to

carry out secret investigative (search) actions; give instructions on the conduct of procedural, investigative, investigative, secret investigative (search) actions; reconciliation or refusal to agree on the investigator's petitions to the investigating judge on the conduct of investigative (investigative) actions, secret investigative (investigative) actions, or the independent submission to the investigating judge of such motions. The conclusion is made that the problems of interaction between prosecutors – procedural leaders in the conduct of controlled delivery, controlled and operational procurement of goods, items and substances in criminal proceedings with the bodies of preliminary investigation are the subject of many discussions, and so today the issues of interaction between the procedural leader prosecutor) with the body of pre-trial investigation, as well as a clear legal analysis of the specifics of the organization of such an interaction odeystviya and dedicated Nia factors that negatively affect its implementation.

Keywords: interactions; secret investigative (search) actions; controlled delivery; controlled procurement; operational procurement; prosecutor; investigator.